

Aleg. 86.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie konwersyi pożyczki w Banku dla krajów koronnych w r. 1880 zaciągniętej.

Wysoki Sejmie!

Ustawą krajową z dnia 22. Marca 1882. (Dz. u. kr. Nr. 32) upoważniony został Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w sumie 1,919.400 zł. a. w. na spłacenie w obiegu zostających sześcioprocentowych obligacyj pożyczki krajowej z r. 1873 w sumie 1,343.400 zł. w. a. oraz na spłacenie kwoty 576.000 zł. w. a. jako reszty pożyczki, zaciągniętej w Banku dla krajów koronnych na mocy uchwały sejmowej z dnia 20. Lipca 1880.

Do częściowego zrealizowania tej pożyczki, której kwity tymczasowe i obligacye udziałowe ustawą z dnia 6. Czerwca 1882. (Dz. p. p. Nr. 71) uwolnione zostały od opłat stemplowych, przystąpił Wydział krajowy w r. 1883. równocześnie z realizowaniem pożyczek w kwocie 1,100.000 zł. i 1,025.000 zł. (na mocy ustaw krajowych z dnia 28. Grudnia 1881 Dz. u. kr. Nr. 5. z r. 1882 i z dnia 27. kwietnia 1882. Dz. u. kr. Nr. 52) wypuszczając na rachunek tej przyzwolonej (ustawą krajową z 22. Marca 1882) pożyczki tylko taką ilość $4\frac{1}{2}\%$ obligów długu krajowego, jaka okazała się potrzebną przy kursie 90 za sto dla uzyskania gotowizny na konwersyę obligów pożyczki z r. 1873. według ich ówczesnego stanu t. j. po losowaniu z dnia 1. Sierpnia 1883 r.

Z wykonaniem dalszego postanowienia art. 1. pomienionej ustawy z 22. marca 1882., mocą której Wydział krajowy upoważniony został także do zaciągnięcia pożyczki na konwersyę reszty długu krajowego w Banku dla krajów koronnych, wstrzymał się Wydział krajowy z uwagi, że konwersya ta przy ówczesnym kursie $4\frac{1}{2}\%$ obligów długu krajowego ($4\frac{1}{2}\%$ za 90 zł. w gotówce czyni 5% za 100 zł. w gotówce) nie tylko nie przedstawiała dla skarbu krajowego korzyści, ale nawet stratę w obec opłacanych Bankowi dla krajów koronnych odsetek w umówionej wysokości $4\cdot9\%$.

O tem postąpieniu miał zaszczyt Wydział krajowy zdać Wys. Sejmowi szczegółowo sprawę w swem sprawozdaniu z czynności za czas od 1. Lipca 1882 do końca Czerwca 1883. (str. 23. i n.) tudzież sejmowa komisya budżetowa w swem sprawozdaniu o budżecie krajowym na rok 1884.

Obecnie jednak, gdy stosunki targu pieniężnego w porównaniu z temi, wśród których zapadła w Wysokim Sejmie uchwała o spłacie tej pożyczki, zmieniły się na lepsze, gdy $4\frac{1}{2}\%$ obligi długu krajowego notują po $96\cdot52\frac{1}{2}$, nadeszła zdaniem Wydziału krajowego stosowna pora do spłaty reszty tej pożyczki gotówką, uzyskaną z dalszej emisji obligów długu krajowego, po myśli powołanej ustawy krajowej z 22. Marca 1882., tem bardziej, że obok korzystniejszej stopy procentowej ($4\cdot69\%$ w obec opłacanych Bankowi $4\cdot90\%$) umarżanie tej pożyczki znacznie mniej obciąży skarb krajowy, aniżeli dotychczasowe umarżanie długu w Banku dla krajów koronnych, z powodu, że pożyczka zaciągnięta w Banku ma być w nierównie krótszym terminie (37 rat półrocznych) spłaconą, niż pożyczka zrealizowana przez wypuszczenie obligów, zwrotna w 77 ratach półrocznych.

Zapewniwszy się poprzednio w poważnych instytucjach finansowych, że obligi nowej pożyczki nie będą przyjęte po kursie niższym jak 96 za 100, odniósł się Wydział krajowy pismem z 23. Grudnia 1886. L. 75.000 do jeneralnej Dyrekcyi Banku dla krajów koronnych z zapytaniem, czyby była skłonna przyjąć naraz pozostałą z końcem r. 1886. resztę długu w kwocie 468.000 zł. w. a.

Otrzymawszy od jeneralnej Dyrekcyi pismem z dnia 27. Grudnia 1886. L. 3.863 przychylną odpowiedź, postanowił Wydział krajowy spłacić ten dług gotówką, uzyskaną z emisji obligów pożyczki krajowej, na mocy powołanej ustawy krajowej.

Przyjmując przy obliczeniu wysokości emitować się mających obligów ich kurs tylko po 96 zł., chociaż Wydział krajowy nie wątpi, że zdoła uzyskać kurs wyższy, potrzeba na pokrycie tego długu i kosztów konfekcyi wypuścić $4\frac{1}{2}\%$ obligi imiennej wartości 488.000 zł., które przyniosą 468.480 zł. w. a. w gotówce.

Według planu amortyzacyjnego, użytego przy emisji pożyczki z roku 1884., który Wydział krajowy przy tej pożyczce zastosować postanowił, następuje umorzenie w 77 ratach półrocznych, wypłata zaś kuponów odbywa się dnia 1. Maja i 1. Listopada; przyjmując zaś, że pierwsze losowanie nastąpi już 1. Lutego 1887. r., a drugie 1. Sierpnia 1887.; okazuje się, iż do budżetu krajowego na rok 1887. wstawić należy:

1. z tytułu sumy przeznaczonej na umorzenie kapitału przez losowanie	4.929 zł.
2. z tytułu dwukrotnej wypłaty półrocznych kuponów	21.904 „
3. z tytułu 10% podatku dochodowego od kuponów	2.190 „
4. z tytułu należności stemplowych od kuponów licząc okrągło około	400 „
razem	<u>29.423 zł.</u>

Na rok 1887. preliminowano wedle dotychczasowego sposobu spłacania tego długu (Rubr. XIV. poz. 151. wydatków funduszu krajowego)	48.917 „
zatem więcej o	<u>19.494 zł.</u>

Zarazem zauważa Wydział krajowy, że gdyby emisja tej pożyczki z jakichkolwiek powodów nie mogła być dość wczesnie uskutecznioną tak, że preliminowana (sub 2) na kupon majowy kwota nie zostałaby w całości zużyta, kwota ta musiałaby być obróconą na opłatę odsetek Ländlerbankowi, bieżących od 1. Stycznia 1887.

Na podstawie powyższego przedstawienia cofa Wydział krajowy swój wniosek co do wstawienia w Rubr. XIV. poz. 151 budżetu krajowego na r. 1887. kwoty 48.917 zł. w. a. na spłatę rat dłużnych Bankowi dla krajów koronnych, a natomiast wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje niniejsze sprawozdanie do wiadomości.

2. Na umorzenie pożyczki w r. 1887. zaciągnąć się mającej na konwersję reszty długu w Banku dla krajów koronnych, wstawia się do budżetu krajowego na r. 1887. w Rubr. XIV. wydatków:

a)	I. i II. rata kapitału	4.929 zł.	
b)	4 $\frac{1}{2}$ odsetki za I. i II. półrocze	21.904 „	
c)	10 $\frac{0}{0}$ podatek dochodowy od kuponów	2.190 „	
d)	należności stemplowe od kuponów	400 „	29.423 zł.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 31. Grudnia 1886.

Marszałek krajowy:

Jan hr. Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

